

ادامه‌ی مشکلات بودجه‌ای شرکت نفت کویت

بشکه در نظر گرفته که با توجه به شرایط نامعلوم تاثیر کرونا بر بازارهای جهانی انرژی و به‌ویژه نفت، دستیابی به این قیمت نه‌تنها برای کویت بلکه برای بیشتر کشورها و شرکت‌های مهم صادرکننده‌ی نفت نیز امکان‌پذیر نیست. توافق اوپک‌پلاس مستلزم کاهش ۲۳ درصدی از سطح تولید پایه در اکتبر سال ۲۰۱۸ است، به‌جز عربستان سعودی و روسیه که میزان تولید پایه‌ی آنها یکسان و معادل ۱۱ میلیون بشکه در روز توافق شده است. البته، همچنان توافق کاهش تولید ۹ میلیون و ۷۰۰ هزار بشکه در ژوئیه نیز اجرا می‌شود و پس از آن به ۷ میلیون و ۷۰۰ هزار بشکه در روز می‌رسد. سهم نفت تولیدی کویت برای ژوئیه، ۲/۱۷ میلیون بشکه در روز است که برای ادامه‌ی سال به ۲/۳۰ میلیون بشکه در روز افزایش خواهد یافت. ■

توافق کاهش تولید اوپک‌پلاس، بودجه‌ی دولت برای سال‌های ۲۰۲۰-۲۱، تا میزان ۲/۹ میلیارد دینار کویت (۳۰ میلیارد دلار) کاهش داشته باشد. درآمد پیش‌بینی شده‌ی این کشور از محل صدور نفت و بر اساس قیمت متوسط ۵۵ دلار در هر بشکه برای سال مالی ۲۰۲۰-۲۱ در حال حاضر ۱۴/۸ میلیارد دینار کویت است در حالی‌که هزینه‌های پیش‌بینی شده‌ی آن ۲۲/۵ میلیارد دینار برآورد می‌شود. به‌عبارتی، به‌علت عدم ثبات بازارهای جهانی نفت از سال ۲۰۱۶ همچنان قیمت سر به‌سری برای نفت در بودجه و اقتصاد کشورهای صادرکننده‌ی نفت حاصل نشده و هر سال نسبت به سال قبل مشکلات بیشتری را در اجرای برنامه‌های توسعه‌ای و عمرانی آنها موجب شده که برای سال‌های پیش‌رو نیز ادامه دارد. کویت در بودجه‌ی سال جاری خود قیمت سر به‌سری نفت صادراتی را معادل ۸۶ دلار در هر

از اواخر سال ۲۰۱۵ همزمان با کاهش شدید قیمت نفت در جهان تاکنون شرکت‌های نفتی به‌ویژه در کشورهای مهم صادرکننده‌ی نفت با مشکلات بودجه‌ای و اجرای طرح‌های توسعه‌ای صنعت نفت و عمرانی خود روبرو هستند. با شیوع بیماری کرونا از اوایل سال جاری، این مشکلات تشدید شد به‌طوری‌که حتی شرکت نفت کویت (KPC) در آن کشور ثروتمند، از کاهش ۲۵ درصدی بودجه‌ی خود (معادل هفت میلیارد دلار)، برای پنج سال آینده خبر داد. این شرکت همچنین اعلام کرده است که برنامه‌ی کاهش در بودجه‌ی سالانه، بر اهداف استراتژیک شرکت در میان‌مدت تاثیری نخواهند داشت. اگرچه این شرکت پیش از این نیز کاهش ۱۸ درصدی در هزینه‌های عملیاتی خود داشته است. در این میان، انتظار می‌رود به‌علت کاهش تولید نفت به‌دنبال پیروی از

احتمال کاهش فعالیت پالایشگاه‌های خاورمیانه

ناشی از افزایش تقاضا را نیز تحت‌الشعاع قرار خواهد داد. در این گزارش همچنین آمده است که کاهش تولید اوپک‌پلاس منجر به افزایش بهای نفت خام ترش و سنگین نیز شده است و در پی آن پالایشگاه‌های پیچیده نیز تقریباً همانند پالایشگاه‌های ساده‌تر از این موضوع متضرر می‌شوند، چراکه تخفیف قیمتی نفت خام سنگین به‌عنوان خوراک و حق مرغوبیت محصولات سبک تولید در

نشان می‌دهد که به‌دلیل کاهش تقاضای فرآورده‌های نفتی و روند نزولی و منفی حاشیه‌ی سود، بیشتر پالایشگران از جمله در عربستان نیز متمایل به کاهش نرخ مصرف خوراک نفت خام خود شده‌اند. آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) نیز در گزارش ماهانه‌ی خود اشاره کرده است که کاهش عرضه‌ی نفت خام، پالایشگران را با چالش‌هایی روبرو خواهد کرد که حتی سود

پالایشگاه‌های خاورمیانه اخیراً و در پی افزایش تقاضای فرآورده، میزان تولید خود را افزایش دادند، اما به‌دلیل افزایش قیمت نفت خام، نگرانی‌هایی پیرامون کاهش تولید آنها و کاهش عرضه وجود دارد. از طرفی، با توجه به توافق و اعلام کاهش تولید نفت از سوی OPEC، انتظار کاهش تولید پالایشگاه‌های نفت عربستان سعودی نیز وجود دارد. اطلاعات به‌دست آمده

پالایشگاه‌ها کمتر شده‌اند. به همین دلیل، در پی اعلام افزایش قیمت نفت خام در ماه ژوئیه، پالایشگاه Sitra بحرین که اخیراً با بهبود شرایط اقتصادی نرخ خوراک خود را تا ۹۰ درصد ظرفیت افزایش داده بود، احتمالاً مجدداً به نرخ فعالیت ۸۰-۷۰ درصد قبلی تنزل خواهد داد.

در ادامه‌ی شیوع ویروس کرونا و کاهش تقاضا نیز، پالایشگاه‌های Yasref عربستان سعودی و Jebel Ali در امارات متحده عربی نیز نرخ تولید خود را کاهش

داده‌اند و انتظار می‌رود این روند در شرایط جاری ادامه داشته باشد. البته در این شرایط این انتظار نیز وجود دارد که نه تنها پالایشگران منطقه‌ی خاورمیانه به‌ویژه در خلیج فارس بلکه هیچ پالایشگر دیگری در جهان تولید خود را افزایش ندهد. این در حالی است که بیشتر پالایشگران بنا به عادت همه ساله و آمادگی خود برای عرضه‌ی هرچه بیشتر فرآورده در تعطیلات تابستانی (سه ماهه‌ی سوم سال) نواحی مصرف، شرایط خود را برای ورود به بازار

مهیا سازند، از جمله: پالایشگاه Ruwais در اوایل ماه مه با تمامی ظرفیت خود که مورد انتظار در نیمه‌ی دوم سال بود، شروع به کار کرد. پالایشگاه Rabigh نیز در ماه مه و پالایشگاه Sitra بحرین نیز در اوایل ژوئن به مدار تولید بازگشتند. پالایشگاه Mina al-Ahmadi کویت نیز واحدهای سولفورزدایی خود را از اواخر ماه مه بازگشایی کرد. ■

اعلام سهمیه‌ی جدید نفت خام وارداتی توسط پالایشگران چینی

وزارت بازرگانی چین بسته‌ی سوم از برنامه‌ی سهمیه‌بندی شده‌ی واردات نفت خام را به میزان مجموعاً ۲۶/۷۹ میلیون تن به ۱۶ پالایشگر واجد شرایط کشور اختصاص داده و به آنها اعلام کرد. وزارت بازرگانی این کشور مقدار فوق را که معادل حدود ۱۹۶/۳۷ میلیون بشکه سهمیه‌ی واردات نفت خام برای مجموعه‌ی پالایشگاه‌های موردنظر فوق بوده در روز نهم ژوئیه بر اساس برنامه‌ی تنظیمی به ۱۵ پالایشگاه خصوصی و یک پالایشگاه دولتی (ChemChina)، ارسال کرده است. این سهمیه‌ی تخصیصی به‌طور قابل توجهی به پالایشگاه‌های موردنظر کمک خواهد کرد تا کمبود خوراک خود را جبران کنند، به‌ویژه پس از آنکه این وزارتخانه در ماه مه،

سهمیه‌ی واردات نفت خام در دومین گروه تخصیصی را به ۱۳ پالایشگاه ارسال نکرد. در چین پالایشگاه‌های دولتی شامل: Sinopec، PetroChina، CNOOC و Sinochem از نظر حجم واردات نفت محدودیت نداشته و به عبارتی، به سهمیه‌بندی جهت واردات نفت خام نیاز ندارند. اما سایر پالایشگاه‌ها از جمله پالایشگاه‌های خصوصی و برخی پالایشگاه‌های دولتی، جهت واردات نفت خام نیاز به اعلام سهمیه از سوی دولت مرکزی دارند. با اجرای برنامه‌ی فوق و اجرای سهمیه‌های تخصیصی جدید، میزان نفت خام وارداتی تعیین شده توسط ۴۴ پالایشگاه واجد شرایط را به مجموع ۱۷۹/۴۰ میلیون تن در سال ۲۰۲۰ می‌رساند

که ۹۹ درصد سقف سهمیه‌ی سالانه‌ی آنها محسوب می‌شود. واردات ماهانه‌ی نفت خام پالایشگاه‌های چین از ابتدای سال جاری تاکنون به‌طور متوسط ۶/۱۴ میلیون تن بوده است، علی‌رغم اینکه واردات در ماه مه به بالاترین میزان ۱۸/۷۱ میلیون تن رسیده بود.

در میان ۴۴ پالایشگاه فوق، پالایشگاه Fuhaihuang (با نام قبلی Dragon Aromatics)، تنها شرکتی است که سهمیه‌ی کافی برای رسیدن به ۱۰۰ درصد سقف سهمیه‌ی سالانه‌اش را دریافت نکرده است. شرکت Baota نیز خارج از فهرست تخصیص سهمیه بود و تنها شرکتی است که هیچ سهمیه‌ای را در سال ۲۰۲۰ دریافت نکرده است. ■

آمادگی اوپک برای جلوگیری از ایجاد تنش مجدد در بازار نفت

تولیدکنندگان نفت عضو اوپک پلاس و هم‌پیمانان آن به رهبری عربستان سعودی و روسیه، موفق شدند تا از طریق کاهش

بی‌سابقه‌ی تولید نفت در شرایط حاد بازار، قیمت آن را در طول چند ماه گذشته به دو برابر افزایش دهند و هم‌اکنون نیز آمادگی

نفت در سال جاری، تقاضای نفت ۷ میلیون بشکه در روز بهبود یابد. اوپک قصد دارد در سال ۲۰۲۱ سطح تولید کنونی خود را ۶ میلیون بشکه در روز افزایش دهد. Bob McNally، بنیان‌گذار Rapidan Energy Group و یکی از مقامات اسبق کاخ سفید نیز گفت: اوپک پلاس می‌تواند بدون لطمه به بازار و در چارچوب افزایش‌های برنامه‌ریزی شده‌ی خود، پیش برود. در صورت تداوم فعالیت‌های اقتصادی، در سه ماهه‌ی سوم، تقاضای جهانی حدود ۱۸ درصد افزایش می‌یابد و به ۹۵/۷ میلیون بشکه در روز خواهد رسید، که این موضوع منجر خواهد شد تا مقداری از فشار موجودی ذخایر، به مقدار ۵/۶ میلیون بشکه در روز، کم شود. وی افزود: محاسبات، حاکی از کمبودهای شدید نفت در بازار در سه ماهه‌ی سوم و چهارم سال هستند و بنابراین بازار می‌تواند این افزایش تولیدها را به‌خوبی مدیریت کند. ■

است، لذا، تصمیم گرفت تا ذخیره‌سازی‌ها را در حد میانگین پنج ساله یا کمتر از آن حفظ کند. در سناریوی کنونی، اوپک پیش‌بینی کرده است که سطح ذخیره‌سازی کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی (OECD) حجمی حدود ۱۰۴ میلیون بشکه کمتر از سطح میانگین ذخیره‌سازی پنج ساله‌ی این سازمان تا پایان سال ۲۰۲۰ خواهد بود. بدون شک با بهبود تقاضا، تمایل اعضا به گزینه‌ی افزایش تولید بیشتر می‌شود. در روسیه، تاثیرگذارترین عضو غیر اوپک این اتحاد، شرکت‌های بزرگ نفتی در حال آمادگی برای افزایش تولید در ماه اوت هستند. در اوایل ژوئیه نماینده‌ی روسیه در اوپک پلاس نیز اعلام کرده بود که هنوز هیچ تصمیمی برای افزایش تولید توسط این کشور اتخاذ نشده است و تاکید کرد که بهتر است تا اوپک پلاس بر سر تصمیمات پیشین خود باقی بماند. اوپک پلاس انتظار دارد پس از افت روزانه ۹ میلیون بشکه‌ای

محدودیت‌های شیوع ویروس کرونا و بهبود تقاضا، تولیدکنندگان عمده‌ی نفت نیز قصد دارند تا تولید نفت خود را به مقداری که ثبات بازار را حفظ کند، افزایش دهند. با این حال اگرچه، موج دوم شیوع ویروس کرونا تهدید دیگری برای کاهش شدید در میزان مصرف جهانی نفت است، در عین حال از دور اول شیوع کرونا (و کاهش تقاضا و مصرف)، حجم زیادی بالغ بر صدها میلیون بشکه که به‌سمت ذخیره‌سازی شناور و خشکی روانه شده بودند، همچنان بدون تقاضا در این مخازن نگهداری شده و محبوس هستند. اگر اوپک پلاس با بهبود شرایط بازار، اقدام به افزایش عرضه کند، ممکن است قیمت‌ها بار دیگر سقوط کنند. اما در جلسه‌ی مجازی که در روز ۱۵ ژوئیه کمیته‌ی نظارتی اوپک برگزار کرد، مقرر شد تا اقداماتی جهت ایجاد تعادل در بازار را بررسی کنند. از آنجا که اوپک بیشتر نگران اثر منفی موج دوم ویروس کرونا و تداوم روند افزایش سطح ذخیره‌سازی‌های نفت

تصمیم شرکت ملی نفت لیبی و Eni ایتالیا برای توسعه‌ی میدان فراساحلی Bouri

روزانه حجمی بالغ بر حدود ۱۵۰ هزار بشکه نفت طراحی شده بود. این میدان توسط شرکت Eni اداره می‌شود و ۳۰ درصد سهام آن را در مشارکت با شرکت ملی نفت لیبی دارا می‌باشد. لیبی در حال حاضر روزانه حجمی بالغ بر ۱۰۰ هزار بشکه نفت خام از این میدان تولید می‌کند که کاهش تولید آن نیز به علت کاهش فعالیت بندر نفتی مرتبط با این میدان توسط گروه‌های نظامی تحت کنترل ارتش ملی لیبی است. میدان Farwah نیز از دیگر میادین نفتی مهم در آب‌های ساحلی این کشور است.

لازم به یادآوری است که میادین دریایی لیبی تقریباً تنها منبع صادرات نفت این کشور هستند. میدان Bouri در عمق ۱۴۵ تا ۱۸۳ متری ساحل لیبی در مدیترانه قرار دارد. در اولین پروژه‌ی تولید نفت از بستر دریا در سواحل لیبی، میدان نفتی Bouri در سال ۱۹۸۸ به کمک دو سکوی تولیدی، یک نفتکش شناور ذخیره‌ساز و کشتی تخلیه‌ی بار، تولید خود را آغاز کرد. این میدان در بلوک ۴۱-NC واقع شده است که شامل یک مخزن نفتی و دو مخزن گازی است و در ابتدا برای تولید

شرکت نفت Eni ایتالیا و شرکت ملی نفت لیبی در حال بررسی پروژه‌ای جهت توسعه‌ی میدان مهم نفتی در سواحل آن (میدان Bouri) است. به گفته‌ی مدیرعامل Eni، در حال حاضر این دو شرکت در حال ارزیابی چگونگی توسعه‌ی بیشتر با هدف حداکثرسازی پتانسیل میدان فوق که در آب‌های نواحی توسعه‌نیافته‌ی غرب و شمال لیبی واقع شده، هستند. این موضوع پس از ملاقات مدیرعامل Eni با مشاور ریاست‌جمهوری دولت لیبی و مدیرعامل شرکت ملی نفت لیبی مطرح شد.

شرکت Eni مهم‌ترین شرکت بین‌المللی تولیدکننده نفت و گاز است که در لیبی فعالیت می‌کند. جایی که در حال حاضر حجمی بالغ بر ۱۷۰ هزار بشکه در روز معادل نفت، گاز، از طریق خط لوله به اروپا عرضه می‌شود. ■

تغییرات قوانین زیست‌محیطی و تعطیلی چهار سکوی دریایی Petrobras

در حال ارزیابی پنج درخواست دیگر در این زمینه است. حجم زیاد تعطیلی‌های برنامه‌ریزی شده، منجر به افزایش نگرانی در برزیل شده است، چراکه نیاز است تا قوانین و مقررات در این خصوص نیز به‌روزرسانی شوند. از سال ۱۹۹۷ که این کشور تولید و اکتشاف نفت را به بخش خصوصی سپرد، قوانین و مقررات، به‌روزرسانی نشده‌اند. ANP پیش‌نویسی از مقررات و الزامات جدید را منتشر کرده بود اما شیوع ویروس کرونا و مقررات فاصله‌گذاری اجتماعی باعث شد تا قانون‌گذاران مجبور باشند در جلسه‌ای عمومی در مورد معیارهای جدید بحث کنند. ANP انتظار دارد که جلسه‌ی عمومی را پیش از پایان ۲۰۲۰ برگزار کند. ■

حوضه‌ی Sergipe-Alagoas را تا پایان سال جاری متوقف کند. طبق برنامه، قرار است این سکوها در حراج عمومی که متعاقباً در ماه ژوئیه برگزار می‌شود، به‌فروش برسند. انتظار می‌رود که میادین دریایی برزیل تا سال ۲۰۲۵ به مجموعه‌ای شامل ۹۶ واحد تاسیسات مجزا مشتمل بر ۱۰ مرکز FPSO یا FSO، ۱۲ واحد تولید شناور و ۷۴ سکوی ثابت، تغییر یابد. شرکت نفت Petrobras همچنین برنامه‌هایی جهت توقف فعالیت ۱۸ سکو (تحت برنامه‌ی سرمایه‌گذاری در سال‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴)، تعیین کرده است.

تاکنون آژانس ملی نفت برزیل برنامه‌های بستن سکوه‌ای دریایی را برای ۱۹ مرکز تاسیساتی مجزا، تایید کرده و همزمان

شرکت نفت دولتی برزیل، Petrobras، اعلام کرد که از اوایل ماه ژوئیه توقف فعالیت سکوی P-۱۲ در میدان Linguado را آغاز کرده است. این سکو بر روی اولین میدان از مجموعه‌ی چهار میدان نفتی تولید دریایی آن شرکت است که قرار بود فعالیت آن در نیمه‌ی دوم ۲۰۲۰ متوقف شود. آژانس ملی نفت برزیل (ANP)، موسسه‌ی تنظیم مقررات محیط‌زیستی فدرال IBAMA و نیروی دریایی برزیل توقف فعالیت سکوی فوق را که از نوع پایه ثابت است، تایید کرده‌اند. علاوه بر آن، فعالیت سکوه‌ای P-۰۷ و P-۱۵ در حوضه‌ی Campos نیز که کار تولید و ذخیره‌سازی شناور نفت به‌صورت FPSO Piranema را انجام می‌دهند و همچنین فعالیت کشتی ذخیره‌سازی شناور در

پیش‌بینی افزایش بهای ۴ دلاری هر بشکه نفت خام در نیمه‌ی دوم سال

ایالات متحده‌ی آمریکا را کمی افزایش داده و انتظار دارد در سال ۲۰۲۰ متوسط تولید این کشور ۱۱/۶۳ میلیون بشکه در روز (۷۰ هزار بشکه در روز بیشتر از پیش‌بینی ماه ژوئن) و در سال ۲۰۲۱ نیز ۱۱/۰۱ میلیون بشکه در روز (۱۷۰ هزار بشکه در روز بیشتر از آخرین ماه سال ۲۰۲۰) باشد و از ماه ژوئیه‌ی ۲۰۲۱ به کمتر از ۱۰/۹۰۷ میلیون بشکه در روز برسد. این اداره کاهش میزان تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۰ را معادل ۸/۱۵ میلیون بشکه در روز برآورد کرده که

مقایسه با سال ۲۰۱۹ (۴۴/۳۷ دلار به ازای هر بشکه)، در سال ۲۰۲۰ به رقم ۴۰/۵۰ دلار و در سال ۲۰۲۱ نیز برابر با ۴۹/۷۰ دلار به ازای هر بشکه تخمین زده است. این موسسه انتظار دارد بهای نفت خام WTI نیز در مقایسه با سال ۲۰۱۹ که ۵۷/۰۲ دلار به ازای هر بشکه بوده، با کاهش، در سال ۲۰۲۰ برابر ۳۷/۵۵ دلار به ازای هر بشکه و در سال ۲۰۲۱ نیز ۴۵/۷۰ دلار به ازای هر بشکه باشد. این موسسه همچنین چشم‌انداز خود در مورد میزان تولید نفت

اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (EIA)، در گزارش ماهانه‌ی خود که در اوایل ژوئیه منتشر کرده است، اشاره کرده که در پی کاهش عرضه‌ی نفت از سوی اوپک پلاس و افزایش تقاضای ناشی از برداشته شدن بخشی از محدودیت‌های منطقه‌ای مرتبط با شیوع ویروس کرونا، افزایش بهای نفت خام به میزان ۴ دلار به ازای هر بشکه را برای نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۰ و ۲ دلار در هر بشکه را برای سال آتی، پیش‌بینی می‌کند. بدین ترتیب، متوسط بهای نفت برنت در

ناشی از کاهش تولید اتحاد تولیدکنندگان اوپک پلاس و بسته شدن چاه‌ها و کاهش تولید نفت در آمریکا و کانادا بوده است. به گفته‌ی این اداره شرایط بازار نفت تغییر کرده است. EIA انتظار دارد به دنبال افزایش تقاضا تا پایان سال ۲۰۲۱، مجموع ذخایر تجاری نفت جهان نیز کاهش یابد. ■

بر اساس برآورد اداره‌ی EIA آمریکا، میزان تقاضای جهانی نفت در ماه ژوئن و در مقایسه با آوریل، در پی ازسرگیری فعالیت‌های اقتصادی پس از برداشته شدن محدودیت‌ها، به میزان ۱۰ میلیون بشکه در روز افزایش داشته است. در همین حال عرضه‌ی نفت خام در این بازه‌ی زمانی ۱۲ میلیون بشکه در روز کاهش داشته که

در ماه گذشته این میزان ۸/۳۴ میلیون بشکه در روز بود. در مجموع نیز، EIA انتظار دارد متوسط تقاضای جهانی نفت در سال ۲۰۲۰ برابر ۸۹/۹۲ میلیون بشکه در روز و در سال ۲۰۲۱ به میزان ۹۹/۸۸ میلیون بشکه در روز باشد، در حالی که این رقم در سال ۲۰۱۹ برابر با ۱۰۱/۰۴ میلیون بشکه در روز بوده است.

صف طولانی نفتکش‌های حامل نفت آمریکا برای تخلیه در بنادر چین

بشکه در روز انواع نفت خام از سراسر جهان وارد کرد که در مقایسه با سال قبل، ۱۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. در این میان پالایشگران مستقل و کوچک در این کشور نیز با تشویق و ترغیب دولت و در راستای افزایش کارآیی خود حجمی بالغ بر ۲/۵ میلیون بشکه نفت خام ارزان آمریکا را وارد کردند که شامل نفت خام مخلوط ترش مارس (Sour Mars Blend) و نفت خام شیرین WTI Midland و همچنین نفت خام شمال آلاسکا ANS بوده و در مقایسه با مجموع واردات نفت خام‌های آمریکا توسط چین در ماه مه (حدود ۴ میلیون بشکه) رقم قابل توجهی را به خود اختصاص داده‌اند. نکته‌ی حائز اهمیت دیگر آن است که بخش خصوصی و مستقل پالایشگران در این کشور در ماه ژوئن بالغ بر ۵۶ نوع نفت خام وارد کرده که در مقایسه با ۳۰ تا ۴۰ نوع نفت خام وارداتی ماه مه از تنوع بیشتری برخوردار است. از جمله نفت خام‌های وارداتی جدید می‌توان به نفت خام Hibernia کانادا، نفت خام Kikeh مالزی و نفت خام Bonga نیجریه اشاره کرد. ■

وارداتی از آمریکای شمالی در مخازن مراکز پالایشی پالایشگران مستقل چینی شده است. به عبارتی، فقط در فاصله‌ی سه روزه‌ی سوم تا ششم ماه ژوئن تعداد چهار فروند نفتکش با حجمی معادل ۶۳۱ هزار متریک تن (حدود ۴/۷ میلیون بشکه) نفت خام در بنادر چین در یک صف طولانی در انتظار نوبت تخلیه‌ی محمولات خود بودند. این در حالی است که این نفتکش‌ها از اوایل ماه ژوئن در لنگرگاه منطقه‌ی مورد نظر، در انتظار نوبت‌دهی برای تخلیه‌ی محمولات خود بوده‌اند. قابل توجه آنکه، پالایشگاه‌های بخش خصوصی چین که بعد از یک دوره وقفه‌ی پنج ماهه واردات نفت خام‌های شمال آمریکا را به‌عنوان خوراک پالایشی مورد استفاده قرار می‌دهند، برای ازسرگیری مجدد واردات نفت خام آمریکا در سال ۲۰۲۰ از پالایشگران بخش دولتی سبقت گرفته و اولین محموله‌ی نفت خام آمریکا را در ماه مه سال جاری دریافت کرده‌اند. گفتنی است که به‌منظور بهره‌گیری از قیمت‌های ارزان نفت در بازار، چین در ماه مه بیشترین مقدار یا ۱۱/۳۴ میلیون

عدم ثبات عرضه‌ی نفت خام‌های صادراتی از خاورمیانه به‌ویژه منطقه‌ی خلیج فارس و ارزانی نفت خام‌های صادراتی از آمریکای شمالی موجب شد تا کشورهای واردکننده‌ی نفت در آسیا (چین، کره جنوبی، حتی هندوستان و...) علی‌رغم وجود مسیر طولانی تا مبدا بازار آمریکا و هزینه‌ی حمل بالاتر در مقایسه با صادرکنندگان خاورمیانه، به دلیل باز شدن دریچه‌ی آربیتراژ (استفاده از فرصت اختلاف قیمت یک کالا در دو بازار مختلف) بین بازار مقصد با آن بازار در مقایسه با منطقه‌ی خلیج فارس، بر واردات خود از آن بازار بیفزایند.

در این میان، سهم نفت وارداتی چین از آمریکا نیز در مقایسه با دیگر واردکنندگان از رقم بالاتری برخوردار بود به طوری که در ماه ژوئن و در پی ازسرگیری واردات نفت خام‌های شمال آمریکا، چندین نفتکش حامل محمولات نفت خام‌های صادراتی آن وارد بنادر چین شدند اما استمرار شلوغی و ترافیک در بنادر تخلیه، مانع پهلو‌دهی و تخلیه‌ی محمولات نفتکش‌های وارداتی از سایر نقاط از جمله محمولات

کاهش تولید نفت شیل آمریکا به کمترین مقدار در دو سال گذشته

یافت و به ۷۹ میلیون و ۶۰۰ هزار میلیارد فوت مکعب خواهد رسید که مقدار آن از برآورد پیشین این موسسه برای ماه ژوئیه کمتر خواهد بود. این در حالی است که تولید گازشیل از میدان‌های بزرگ شیل در نوامبر سال گذشته به بالاترین سطح یعنی ۸۶ میلیارد و ۴۰۰ میلیون فوت مکعب در روز رسیده بود. قرار بود تولید منطقه‌ی آپالچیا، بزرگ‌ترین ناحیه‌ی تولید گازشیل در آمریکا، در ماه اوت برای چهارمین ماه پیاپی کاهش یابد و به روزانه ۳۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون فوت مکعب برسد که ۲۰۰ میلیون فوت مکعب در روز کمتر از ماه ژوئیه است. ■

New Mexico نیز برای پنجمین ماه پیاپی کاهش یابد و با کاهش تولید روزانه معادل ۳ هزار بشکه به ۴/۱۵ میلیون بشکه در روز برسد. در این میان، تنها میدانی که در ماه اوت تولید نفت در آن روندی افزایشی خواهد داشت در حوضه‌ی نفتی Bakken در داکوتای شمالی و مونتانا خواهد بود. کاهش تولید نفت از این میدان از اوایل سال جاری و همزمان با کاهش قیمت‌های نفت به دلیل کاهش تقاضای ناشی از شیوع ویروس کرونا اتفاق افتاده که انتظار می‌رود با افزایش قیمت نفت تولید از آن میدان نیز افزایش یابد. در گزارش فوق همچنین اشاره شده است که تولید گاز طبیعی آمریکا نیز در ماه اوت برای پنجمین ماه پیاپی کاهش خواهد

در آخرین گزارش ماهانه‌ی اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (EIA) از جهان انرژی که در ماه ژوئیه انتشار یافته، برآورد تولید نفت شیل این کشور را برای ماه اوت به کمترین مقدار در دو سال گذشته اعلام کرده است. تولید نفت شیل در آمریکا توسط هفت شرکت نفتی انجام می‌شود که با کاهش ۵۶ هزار بشکه در روز در ماه اوت به ۷/۴۹ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. از این مقدار، بیشترین کاهش تولید در حوضه‌ی ایگل فورد تگزاس انجام می‌شود که با کاهش ۲۳ هزار بشکه در روز، حجم تولید آن به ۱/۱ میلیون بشکه در روز خواهد رسید که کمترین مقدار از اوت ۲۰۱۷ تاکنون خواهد بود. انتظار می‌رود که تولید نفت شیل از حوضه‌ی نفت‌خیز Permian و

تهدید نگرانی‌های اقلیمی و کرونا در توسعه‌ی پروژه‌های LNG

بانک سرمایه‌گذاری اروپا نیز در نوامبر سال گذشته به پیروی از برخی دیگر از بانک‌های کشورهای اروپایی ارائه‌ی تسهیلات را برای سرمایه‌گذاری در بخش سوخت‌های فسیلی و از جمله گاز، محدودتر کرده‌اند. این در حالی است که هم‌اکنون نیز فعالیت‌های توسعه‌ای پایانه‌های LNG در برخی نقاط جهان به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا حداقل برای ۱۸ ماه مسکوت خواهند ماند. البته، در بسیاری از کشورها نیز سرمایه‌گذاری در صنعت LNG از حمایت دولت‌ها برخوردار بوده و شرکت‌های نفتی آمریکایی و دیگر نقاط جهان همچنان قصد دارند صادرات LNG را در طول دهه‌ی آینده تقویت کنند.

روبرو شود. به عبارتی، از تعداد ۴۵ پروژه‌ی اصلی صادرات گاز طبیعی مایع در جهان که در فاز توسعه و قبل از ساخت و ساز بوده‌اند، حداقل ۲۰ پروژه‌ی آن با هزینه‌ی سرمایه‌گذاری حدود ۲۹۳ میلیارد دلار است که اکنون با تاخیر در تامین اعتبار روبرو هستند. این موضوع به معنی فاصله گرفتن سرمایه‌گذاران از آنچه که بسیاری از آنها بازار امیدوارکننده‌ی سوخت تلقی می‌کردند، است که پیش از این نیز به دلیل رشد کندتر تقاضا و افزایش رقابت در فناوری‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و گسترش دامنه‌ی مخالفت‌ها با انتشار گازهای گلخانه‌ای صنعت جهانی نفت تضعیف شده بود. به همین دلیل است که

گسترش و توسعه‌ی مصرف سوخت‌های فسیلی حدود بیش از دو دهه است که نگرانی‌هایی را برای شرایط اقلیمی کره‌ی زمین ایجاد کرده است و هم‌اکنون نیز شیوع بیماری کرونا بر این نگرانی‌ها افزوده است. بر اساس گزارش دیدبان انرژی جهان، افزایش نگرانی‌ها از تغییرات آب‌وهوایی و اقلیمی، اعتراضات عمومی و تاخیرات به وجود آمده به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا، سبب شده است تا چشم‌اندازهای تقریباً نیمی از پروژه‌های احداث تاسیسات زیرساختی مایع‌سازی گاز طبیعی، انتقال و ساخت پایانه‌های تبدیل گاز مایع به گاز مصرفی در جهان در ماه‌های اخیر با تاخیر

از طرفی، اگرچه با گسترش مصرف گاز طبیعی، میزان دی‌اکسید کربن کمتری در مقایسه با فرآورده‌های نفتی و ذغال سنگ تولید خواهد شد، اما دانشمندان علوم تحقیقات اقلیمی هشدار داده‌اند که رشد سریع این صنعت و همچنین نشت متان به‌عنوان یک گاز قوی گلخانه‌ای، پیشرفت برنامه‌ی محدود کردن تغییرات آب‌وهوایی را تهدید خواهد کرد. ■

خروج شرکت BP از صنعت پتروشیمی در جهان

متصل به پالایشگاه‌های نفتی شرکت در گلسنک‌رشن و مولهایم در آلمانف شامل این واگذاری نمی‌شود. شرکت اینئوس برای تکمیل معامله‌ی فوق، مبلغ ۴۰۰ میلیون دلار پیش‌پرداخت خواهد کرد و ۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار دیگر را نیز تا پایان سال پرداخت می‌کند و یک میلیارد دلار باقی‌مانده در سال ۲۰۲۱ و به‌صورت اقساط پرداخت می‌شود.

شرکت BP همچنین اخیراً اعلام کرده است که حدود ۱۵ درصد از نیروی کار خود معادل ۱۰ هزار نفر از مجموع ۷۰ هزار و ۱۰۰ نفری کارکنان کنونی شرکت را در واکنش به بحران شیوع ویروس کرونا و همچنین همسو با تحقق اهداف خود برای گام برداشتن از صنعت نفت و گاز به‌سمت انرژی‌های تجدیدپذیر و کم‌کربن، کاهش می‌دهد. ■

توجه به رکود بی‌سابقه‌ی تقاضا به‌دلیل همه‌گیری ویروس کرونا، دوباره شرایط فروش سهام نفت و گاز در تاسیسات نفتی در نواحی آلاسکا و دریای شمال را تغییر دهد، پیشروی به‌سمت اهداف فروش این شرکت کاهش یافت.

برنارد لونی مدیرعامل شرکت BP بر این اعتقاد است که از نظر اهداف استراتژیک و راهبردی، هم‌پوشانی این بخش از شرکت با سایر بخش‌های BP محدود است و برای رشد آن به سرمایه‌ی قابل‌توجهی نیاز است. وی همچنین توافق امروز را یک گام آگاهانه‌ی دیگر در ساخت شرکتی (بی‌پی) که می‌تواند از طریق انتقال به‌سمت انرژی تجدیدپذیر به رقابت و موفقیت بپردازد، خواند. این تجارت شامل سهام BP در مجتمع‌های پتروشیمی واقع در ایالات‌متحده‌ی آمریکا، ترینیداد و توباگو، انگلیس، بلژیک، چین، مالزی و اندونزی است. به‌عبارتی، مجتمع‌های پتروشیمی

شرکت نفت BP انگلستان با هدف حرکت در مسیر انرژی‌های کم‌کربن، تصمیم گرفته است تا تجارت جهانی بخش پتروشیمی خود را به ارزش ۵ میلیارد دلار به شرکت اینئوس (INEOS) بفروشد و از صنایع شیمیایی و پتروشیمی که محرک اصلی رشد تقاضای نفت در دهه‌های آینده است، خارج شود. این بخش از شرکت فوق با برخورداری از تعداد ۱۷۰۰ کارمند در سال ۲۰۱۹ حجمی بالغ بر ۹/۷ میلیون تن انواع فرآورده‌ی پتروشیمی تولید داشت.

این اقدام غافل‌گیرانه‌ی شرکت BP به این معنا است که شرکت نفت انگلستان هدف خود برای فروش ۱۵ میلیارد دلار از دارایی‌هایش را یک سال پیش از موعد محقق کرده و موفق شد تا موقعیت خود را برای حرکت به‌سمت انرژی‌های کم‌کربن زودتر آماده کند. البته، پس از آنکه شرکت BP در ماه‌های اخیر و با